

N:o 45.

Af Friherre **von Otter, C.**, angående sättet för utseende af deputerade för markegångstaxornas upprättande.

Då betänklighet torde möta emot inrymmande af rättighet för Kongl. Maj:ts Befallningshafvande att ovilkorligen utse vissa bland deputerade för markegångs-sättningarne, men med afseende på beskaffenheten af det ärende, som af deputerade skall handläggas, hvilket ingalunda har egenskapen af ett kommunal-bestyr, det icke heller kan vara lämpligt att åt landstinget, som egentligen icke har att skaffa med andra än den större kommunens — länets — enskilda angelägenheter, uppdraga att välja de personer, som skola skilja emellan Staten, dess tjenstemän, verk och inrättningar å ena sidan, samt de skattskyldige å den³andra, får jag härmed anmäla ett förslag, som möjligen kan leda till sammanjemkning af de skiljaktiga åsigtterna i frågan. Jag får nemligen föreslå:

att de deputerade, hvilka hafva att upprätta de årliga markegångstaxorna, må, till ett antal af 8 inom hvarje län, väljas sålunda: att hvarje Bevillnings-taxerings-komité bland sina medlemmar föreslår 4 till ledamöter i en valnämnd, som skall ega att utse deputerade för markegångsprisens bestämmande; att Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, som genom vederbörande magistrater och kronofogdar bör erhålla underrättelser om de sålunda föreslagne, bland dessa utser och kallar minst 20 och högst 30, att såsom ledamöter i sagda valnämnd sammanträda i residensstaden å tid, som Kongl. Maj:ts Befallningshafvande bestämmer och kungör; och att denna nämnd, som inom sig utser ordförande, med slutna sedlar, bland inom länet bosatte, för sakkunskap och oväld kände män, väljer 8 deputerade och 4 suppleanter för dessa.

På detta sätt skulle de skattskyldige visserligen erhålla ett, om än endast omedelbart, initiativ vid tillsättningen af markegångs-deputerade, men då Kongl.

Maj:ts Befallningshafvande egde, att bland de till valmän föreslagne utse dem, som gjort sig mest kända för upplysning, sakkunskap och oväld, hade härigenom den säkraste borgen därför att ifrågavaraude viktiga förrättning komme att handhafvas af män, hvilka, utan hänsigt till de enskilda intressena, blott följde sin öfvertygelse om det rätta. Det kan väl invändas att den nu föreslagna valnämnden, i anseende till så väl sättet för valet af ledamöterna deri, som sammansättningen, blefve alldeles lika med hvad pröfnings-komitéen är enligt nu gällande Bevillningsförrättning, men jag bör härvid erinra, att formen och villkoren för lagstiftningen rörande markegångssättningen och i fråga om bevillningen icke äro desamma och att det just därför torde vara skäl, att icke i lägen sammanblanda befattningarne dermed, utan att sådant likväl kan hindra, att samma personer vid tillämpningen kunna fungera i dem begge.

Jag anhåller om remiss af denna min motion till Stats-Utskottet.

Stockholm den 27 Januari 1868.

Cari von Otter.

N:o 46.

Af Friherre Raab, A. C., angående ändring i Kongl. Förordningen om en allmän Hypotheksbank samt öfverlemnande af en del utaf Riksbankens årliga vinstmedel till Hypotheksbanken.

Den skuldsättningsflod, som utbreder sig öfver allt jordbruk i vårt land, ingifver fosterlandsvännen de största farhågor för framtiden. Huru väsendtligt ingriper icke jordbrukets beskaffenhet i Statens och folkets välbefinnande? Om det är källan till deras välstånd, utveckling och kraft, huru mycket större anspråk har detsamma icke då på beaktandet af dess intressen?

Jordbruket är öfverlastadt af skulder. Visst sannt att under bättre förhållanden vore skulderna af mindre betydenhet, men bristen på penningar, orsakad af